Όταν η παραπληροφόρηση δημιουργεί εντυπώσεις

Δημοσιεύθηκε από kris - 05/01/2010 05:18

Ένα άρθρο στην ΗΜΕΡΗΣΙΑ που λέει την μισή αλήθεια.
Διαβάστε το και το σχόλιό μας στο τέλος.

03/01/2010
«Φαρμακώνουν» τα Ταμεία με 89 πανάκριβα φάρμακα (ΗΜΕΡΗΣΙΑ)

Εγκύκλιος των Αβραμόπουλου - Πετραλιά επιτρέπει στα φαρμακεία να εκτελούν συνταγές νοσοκομειακών σκευασμάτων με λιανική τιμή.

31/12/2009

Της Ελένης Πετροπούλου

Μια νέα μαύρη τρύπα εκατομμυρίων ευρώ απειλεί τα ασφαλιστικά ταμεία. Τη στιγμή που η κυβέρνηση επιχειρεί να εξορθολογίσει τις δαπάνες για το φάρμακο -που μόνο για τα Ταμεία ανέρχονται σε 5,5 δισ. ευρώ- απόφαση για την... απελευθέρωση και διάθεση 89 πανάκριβων νοσοκομειακών φαρμάκων και από τα φαρμακεία ναρκοθετεί τα ασφαλιστικά ταμεία, επιβαρύνοντάς τα σε πρώτη φάση τουλάχιστον με 120 εκατ. ευρώ το χρόνο.

Η απόφαση, αν και έχει ψηφιστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, δεν έχει εφαρμοστεί σε όλα τα Ταμεία καθώς εκκρεμεί ο τρόπος αποζημίωσης των φαρμακοποιών. Ωστόσο, εγκύκλιος των Αβραμόπουλου - Πετραλιά επιτρέπει και στα φαρμακεία να εκτελούν συνταγές με λιανική τιμή. Μόνο ο ΟΓΑ έχει ήδη επιβαρυνθεί με 6 εκατομμύρια το μήνα από τα 89 φάρμακα.

Μάλιστα, μόνο σε ένα μήνα συγκεκριμένο νοσοκομειακό σκεύασμα ζημίωσε τα Ταμεία με 7.000.000 - 8.000.000 ευρώ, όταν διατέθηκε σε ιδιωτικά φαρμακεία. Πιο συγκεκριμένα, το συγκεκριμένο σκεύασμα (ενδοφλέβιο νοσοκομειακό φάρμακο) τον Οκτώβριο του 2008 πούλησε μόλις 70 φιαλίδια στα ιδιωτικά φαρμακεία. Τον Οκτώβριο του 2009 το ίδιο σκεύασμα πούλησε στα ιδιωτικά φαρμακεία 2.900 φιαλίδια. Σε άλλη περίπτωση, ιδιωτικό φαρμακείο, το οποίο βρίσκεται απέναντι από μεγάλο νοσοκομείο της Αττικής, είχε πέρυσι μηνιαίο τζίρο σε νοσοκομειακά φάρμακα 30.000 ευρώ. Σήμερα, ο τζίρος στα ίδια νοσοκομειακά φάρμακα ανέρχεται σε 107.000 ευρώ το μήνα.

Σκάνδαλο

Στελέχη της αγοράς κάνουν λόγο για το μεγάλο «φαγοπότι» γύρω από το νοσοκομειακό φάρμακο που γίνεται και με τη σφραγίδα του νόμου. Χαρακτηρίζουν, μάλιστα, την απόφαση αυτή «σκανδαλώδη» υποστηρίζοντας ότι είναι... δωράκι στους 10.000 φαρμακοποιούς.

Το 1992 καθιερώθηκε για πρώτη φορά η χορήγηση κάποιων φαρμάκων σε εξωνοσοκομειακούς ασθενείς από τα φαρμακεία των νοσοκομείων. Τα φάρμακα αυτά έχουν άδεια κυκλοφορίας μόνο ως νοσοκομειακά (δηλαδή η θεραπεία των ασθενών γίνεται μόνον μέσα στο νοσοκομείο), αλλά υπάρχει και η δυνατότητα να συνεχιστεί η θεραπεία κατ΄ οίκον κάτω από προϋποθέσεις. Αφορούν κυρίως καρκινοπαθείς, νεφροπαθείς κ.α.

Οφελος

Το όφελος της χορήγησης αυτών των φαρμάκων, τα οποία χαρακτηρίζονται και ως «φάρμακα υψηλού κόστους», μόνο από τα φαρμακεία των νοσοκομείων, είναι μεγάλο για τα ασφαλιστικά

ταμεία, αφού η χρέωσή τους γίνεται σε τιμές χαμηλότερες κατά 30% από ότι στα ιδιωτικά φαρμακεία. Το 1992, χρονιά που καθιερώθηκε το μέτρο, τα φάρμακα ήταν μόνο 17.

Από τότε μέχρι το 2006 κυκλοφόρησαν και νεότερα φάρμακα, ο κατάλογος διευρύνθηκε και σήμερα έχουν φθάσει τα 89. Έτσι, σε τιμές 2006, τα φάρμακα αυτά αντιπροσωπεύουν ένα τζίρο πάνω από 350 εκατ. ευρώ, ένας τζίρος καθόλου ευκαταφρόνητος, αφού το όφελος για τα Ταμεία από την τιμή χρέωσης των νοσοκομείων αντί της χορήγησης από τα ιδιωτικά φαρμακεία υπολογίζεται πάνω από 120 εκατ. ευρώ σε ετήσια βάση.

Σημειώνεται ότι για τη λειτουργία των νοσοκομείων η διάθεση των φαρμάκων αυτών μόνο από τα φαρμακεία τους δεν είναι και τόσο... ευχάριστη, αφού εξυπηρετούν πλήθος εξωτερικών ασθενών με μια οργάνωση και λειτουργία που έχει σχεδιαστεί μόνο για νοσηλευόμενους. Επιπλέον, σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας υπηρετούν μόνον 300 νοσοκομειακοί φαρμακοποιοί, αριθμός ιδιαίτερα χαμηλός και σταθερός τα τελευταία δέκα χρόνια, ενώ η φαρμακευτική κατανάλωση έχει αυξηθεί κατά 550% στο ίδιο διάστημα.

Η απόφαση για τη διάθεση των φαρμάκων αυτών και από τα ιδιωτικά φαρμακεία ελήφθη το 2006, με τον νόμο 3457/2006 περί «Μεταρρύθμισης του συστήματος φαρμακευτικής περίθαλψης». Βέβαια, η σχετική διάταξη προέβλεπε και μια φράση περί «ισότιμων όρων προμήθειας αυτών των φαρμάκων με αυτούς που ισχύουν στα νοσοκομεία».

Και ενώ από μια πρώτη ματιά η διάταξη φαίνεται ευνοϊκή για τους ασθενείς, αφού δεν θα χρειάζεται να πάνε στα νοσοκομεία αλλά μπορούν να παίρνουν και αυτά τα 89 ειδικά νοσοκομειακά φάρμακα από τα φαρμακεία, εν τούτοις απέκρυψαν ότι τα φαρμακεία δεν δέχονται να τα χορηγούν στην ίδια τιμή με τα νοσοκομεία, αλλά σε λιανική τιμή όπως και όλα τα άλλα φάρμακα.

«Δωράκι» από Πετραλιά -Αβραμόπουλο στους φαρμακοποιούς

Το 2006 οι τότε συναρμόδιοι υπουργοί Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Δημήτρης Αβραμόπουλος και Φάνη Πετραλιά, γνωρίζοντας προφανώς την άσχημη οικονομική κατάσταση των Ταμείων, ανέβαλαν την εφαρμογή της διάταξης από εξάμηνο σε εξάμηνο, αλλά εξέδωσαν και μια ασαφή εγκύκλιο που επέτρεπε και στα φαρμακεία να εκτελούν συνταγές με λιανική τιμή.

Βέβαια, το ΙΚΑ, που φαίνεται πως δεν συμφωνούσε με την εξέλιξη αυτή, εξέδωσε στις 21-1-2009 εγκύκλιο που επέτρεπε τη χορήγηση αυτών των 89 φαρμάκων μόνο από τα κρατικά νοσοκομεία και μάλιστα από τα ίδια νοσοκομεία που παρακολουθούνται οι ασθενείς, και όσοι παρακολουθούνται από ιδιωτικές κλινικές τους παραπέμπει στην κεντρική αποθήκη του ΙΚΑ. Ο ΟΓΑ, που δεν ακολούθησε τον ίδιο δρόμο, είδε ήδη τη φαρμακευτική κατανάλωση να επιβαρύνεται με 6 εκατομμύρια το μήνα από τα 89 φάρμακα!

Σήμερα τα φαρμακεία επανέρχονται με νέα πρόταση, να αγοράζουν τα φάρμακα αυτά σε νοσοκομειακές τιμές αλλά να προσθέτουν και το 35% ως ποσοστό κέρδους. Η ρύθμιση, σύμφωνα με στελέχη του ΕΣΥ αλλά και της αγοράς, είναι απαράδεκτη, διότι ανατρέπει όλη τη φιλοσοφία περί καθορισμού τιμών (νοσοκομειακή, χονδρική και λιανική) για να βολέψει τα φαρμακεία και μάλιστα για φάρμακα αποκλειστικά νοσοκομειακά.

Η κυβέρνηση, εγκλωβισμένη στην υπάρχουσα ρύθμιση του Ν. 3457/2006, αφενός φοβάται να συγκρουστεί με τους 10.000 φαρμακοποιούς, αφετέρου σκέπτεται σοβαρά τη δραματική κατάσταση των Ταμείων και προσπαθεί να αντιμετωπίσει το ζήτημα με νέα τροπολογία η οποία απλώς παραπέμπει σε νέα μελλοντική απόφαση. Το θέμα ήδη συζητάτε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων στη Βουλή και αναμένεται να ψηφιστεί στις 10 Ιανουαρίου.

ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΜΑΣ

ΟΝΤΩΣ ΤΑ 89 ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΗΤΑΝ ΕΝΑ "ΔΩΡΑΚΙ" ΣΤΟΥΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΎΣ.
Δεν εξηγεί όμως η αρθρογράφος γιατί δόθηκε η άδεια και στα εξωτερικά φαρμακεία να εκτελούν συνταγές με αυτά τα ακριβά φάρμακα?

Η αλήθεια είναι ότι αφού πλέον δεν ήταν σε θέση να πληρώσουν τα νοσοκομεία τις υποχρεώσεις τους, σε φάρμακα, προς τις εταιρείες και μπροστά στον κίνδυνο οι εταιρείες να σταματήσουν να χορηγούν τα νοσοκομειακά φάρμακα στα νοσοκομεία, αποφάσισαν να μετακυλίσουν την δαπάνη αυτή στα ασφαλιστικά ταμεία μέσω των εξωτερικών φαρμακείων.

Η εγκύκλιος δε που όριζε ότι τα φάρμακα αυτά θα διατίθενται από τα εξωτερικά φαρμακεία, όριζε επίσης ότι η τιμολόγησή τους θα ήταν επί της νοσοκομειακής τιμής και με 5% κέρδος, όταν για τις ιδιωτικές κλινικές θα τιμολογούνταν επί της χονδρικής (αυξημένη 8%) και με ποσοστό κέρδους 7%. Ποιός φαρμακοποιός θα δεχόταν σε κάθε πούληση ακριβού φαρμάκου να έχανε από χέρι περίπου το 9% της τιμής του και όχι από το κέρδος του αλλά από την αξία του, διότι θα το αγόραζε με την χονδρική τιμή, θα το πουλούσε με την νοσοκομειακή, θα εφορολογείτο σε αυτά τα μεγάλα ποσά με αυξημένο ενιαίο συνταλεστή και θα πλήρωνε και την περαίωση σε αυξημένα ποσά. Μπροστά σε αυτό το αδιέξοδο και τον παραλογισμό και μπροστά στον κίνδυνο οι αθενείς να μείνουν χωρίς αυτά τα ακριβά φάρμακα οι φωστήρες των Υπουργείων συμφώνησαν να μην μεταβληθεί το ποσοστό κέρδους των φαρμακοποιών.
Και για έναν λόγο ακόμη. Επί τέσσερα χρόνια ήταν ανίκανοι (σκόπιμα ή όχι, δεν ξέρει κανείς) να εισπράξουν το θεσμοθετημένο ποσό του 4% από τον τζίρο των εταιρειών φαρμάκου προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Εκατομμύρια ποσά που χάθηκαν από τα ασφαλιστικά ταμεία και δεν ίδρωσε, αλλά ούτε σήμερα ιδρώνει το αυτί κανενός.

Η διατυπωμένη δε θέση του κλάδου, από την αρχή, ήταν να εισπραχθεί το 4% από τις εταιρείες, και από τα 89 ακριβά φάρμακα να παραμείνουν στα φαρμακεία μόνο τα 33 περίπου, όσα δηλ. είναι για τους περιπατητικούς ασθενείς που θα παρακολουθούνται εκτός νοσοκομείων. Όλα τα υπόλοιπα, τα αμοιγώς νοσοκομειακά, πρέπει να παραμείνουν στα φαρμακεία των ιδρυμάτων, όπως δηλ. έκανε το ΙΚΑ.

Η αρθρογράφος ενώ βλέπει το "δωράκι" προς τους φαρμακοποιούς, παραβλέπει το γεγονός ότι το κάθε φαρμακείο αυτήν την στιγμή πιστώνει το κράτος και τα ασφαλιστικά ταμεία με ένα ποσό της τάξης από 30.000-80.000 ευρώ. Το "δωράκι" λοιπόν έγινε καπνός και οι μόνοι που δεν θίγονται σε τελική ανάλυση είναι οι φαρμακοβιομηχανίες, διότι πλέον τα φάρμακα σχεδόν στο σύνολό τους διατίθενται μέσα από τα φαρμακεία, οι εταιρείες πληρώνονται στην ώρα τους, τα νοσοκομεία μείωσαν τις φαρμακευτικές τους δαπάνες, οι εταιρείες δεν καταβάλλουν το 4%, τα ταμεία αδυνατούν εξοφλήσουν έγκαιρα τις υποχρεώσεις τους προς τα φαρμακεία (το δημόσιο για ένα εξάμηνο) και οι φαρμακοποιοί τρέχουν στις τράπεζες για δανειοδότηση ή προείσπραξη των οφειλομένων, για να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους.

Ας σοβαρευτούμε. Χτυπώντας το σαμάρι δεν προχωράει ο γάϊδαρος. Θα βάλει χέρι κανείς τους υπεύθυνους αυτής της κατάστασης? Θα ελεγχθεί η κατευθυνόμενη συνταγογραφία? Θα εκλείψει το μπόνους στους γιατρούς για να γράφουν το "δικό μας" ακριβό φάρμακο? Θα εκλείψουν τα διαπλεκόμενα μέσα στα ιδρύματα? Θα γίνει πλήρης μηχανοργάνωση με κάρτα ασθενή για να είναι υποχρεωμένος και ο γιατρός να ελέγχεται από το σύστημα? Θα ελεγχθούν οι τιμές των νέων φαρμάκων? Θα δοθούν κίνητρα ή αντικίνητρα για να τονωθεί η εγχώρια παραγωγή με τα γεννόσημα? Θα εισπραχθεί το 4%?

Αγαπητή κυρία αρθρογράφος, εμείς το ξέρουμε ότι είμαστε ο τελευταίος κρίκος της αλυσίδας, στην διακίνηση του φαρμάκου και ίσως ο πιο ασθενής. Όμως ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ. Το μόνο όπλο που

διαθέτουμε είναι οι δεσμοί μας με τον ασθενή. Με την παραπληροφόρηση που κάνετε αυτούς τους δεσμούς πάτε να διαρύξετε. Άξιος ο μισθός σας.

==========